

s'està gestant, per la senzilla raó que no som competitius amb els països emergents que estan seguint un procés de modernització i d'industrialització molt semblant al que nosaltres els europeus vam seguir durant el XIX i el XX: treballen molt més que nosaltres, cobren molt menys i, a més, les empreses no estan condicionades pel respecte al medi ambient com passa a Europa occidental. Amb aquest panorama, òbviament, Europa occidental no és gens competitiva en un món irreversiblement globalitzat. Per tant, panorama fosc que em recorda el que fa vint anys vaig sentir en unes jornades organitzades per la UE a les quals vaig assistir. Allà es va dir: d'aquí a un quart de segle, la població europea es dividirà en tres terços: un terç dirigirà el món des dels grans centres de decisió (Londres, París...), un altre terç serà població assistida (pensionistes, estudiants, etc...) i, finalment, el darrer terç de la població europea viurà en la marginalitat o haurà d'adaptar-se als sous que cobren als països en vies de desenvolupament. Aleshores vaig pensar que això no seria possible, però ara m'ho començo a creure. Penseu que l'atur es concentra en els menys preparats, que no vol pas dir en els menys escolaritzats, ja que hi ha molta gent amb un títol universitari que no és gens competitiva. Per acabar, diré també responent a la darrera part de la pregunta que la crisi acaba amb la pseudo moral de que tot és fàcil d'aconseguir en poc temps i

amb poc esforç, amb el consumisme desbocat i amb la sumptuositat xarona que ens ha envaït. És temps de molta austeritat i esforç.

CA.- **Diu Scott Card que la desocupació és la manera que té el capitalisme per aconseguir que plantis un jardí. Potser la frase sigui massa trivial. M'agradaria conèixer la teva opinió sobre la repercussió que pot tenir la desocupació a nivell social i si pots aportar alguna idea per solucionar-ho.**

SC.- La desocupació als nivells en que està i, sobretot, als que es preveu que arribarà, pot afectar greument la cohesió social, que és un patrimoni valuós del nostre país. Afecta i afectarà la subsistència de moltes famílies i quan la gent no té res a perdre és quan es produeixen esclats socials, que si fins ara no han tingut lloc és pel volum de l'economia submergida que hi ha. Entenc que cal prioritzar els ajuts socials, en el ben entès que han d'anar lligats a la temporalitat, a la formació i a la disponibilitat dels que els reben a treballar per a la comunitat.

CA.- **Un dels problemes de la societat, augmentat per l'actual crisi, és la pobresa. Si ens centrem en el Tercer Món és una situació lamentable. Però no cal anar gaire lluny per adonar-se que està entre nosaltres. Orwell deia que la característica de la vida actual**

no són la inseguretad i la crueltat, sinó el de-sassossec i la pobresa. Com podem lluitar per eradicar-la?

SC.- La pobresa no s'eradicarà si no hi ha un canvi de paradigma amb el màxim de consens per reformar el sistema. Repeteixo, canvi de paradigma i consens. Si el sistema d'economia lliure no es reforma, està abocat al col·lapse. Prefereixo la justícia a la caritat.

CA.- **A l'ànim social hi ha l'abatiment. Aquesta és una de les malalties de la nostra civilització que pitjor poden tractar els metges. Com deia Confuci el major error és sucumbir a l'abatiment, tota la resta són errors, aquest no. Què els podem dir a les persones que pateixen d'abatiment?**

SC.- Dubto molt que el consol paternalista serveixi de gaire amb aquestes persones. Jo les animaria a lluitar, lluny de la resignació, perquè, en definitiva, la sort és de qui se la treballa. I, com he dit abans, lluitar significa formar-se, reinventar-se i adaptar-se a la nova situació de crisi amb projectes viables. ❄

Capítulo VI

El Cardenal no acudirá a la cita de la Biblioteca

D'Artagnan,

La gente ha descubierto mi identidad y por la calle me saludan, con cierto temor, bajando la cabeza, llamándome Milady. Se acercan, temblorosos, y me preguntan por mis conversaciones futuras felicitándome por la pasada, la que mantuve en vuestras páginas con Martí Nadal, mi editor en la vida donde no soy Milady.

Les hablo de mi futura novela pero parece no importarles. Más preocupado encuentro. El encuentro de Milady, Los 3 Mosqueteros, y vos. Decidme, mi señor, pues el encuentro también me inquieta. ¿Será a cara descubierta? ¿Deberé llevar protección? ¿Será el final de nuestras conversaciones?

Decidme, D'Artagnan, ¿nos acompañará el Cardenal en este encuentro? Espero que sepa que sigo guardándole el mismo respeto y que no soy tan mala como me escribió Dumas ni tan buena como me escribís vos.

Vuestra, a la espera de respuestas y detalles,
MiLady

MiLady, siento que estés inquieta: empezaré por

Tots a una
COM EL VALLENS NO HERMANOS

LA COLLECCIONAUS CONEIXES

SANTIAGO CUCURELLA I FDEZ

LA HISTORIA CONTINUA EN LA BIBLIOTECA DEL 27 DE ABRIL A LAS 18 HORAS CON LA PRESENCIA DE LA AUTOR Y LA AUTORA DE LA OBRA. EN ESTE MOMENTO SE HA PUBLICADO LA OBRA EN LA BIBLIOTECA DEL 27 DE ABRIL A LAS 18 HORAS CON LA PRESENCIA DE LA AUTOR Y LA AUTORA DE LA OBRA.

ENTRES

LIBROS

VIDEOS

Libro sobre Fermi e la comarca

continguts complementaris a
lasantahermandad.com

tus últimas dudas. Aunque siento decirte que no voy a despejarte todas, porque todas las tendrás en la cita del 27 de abril. ¿Por qué ese día y en ese lugar?

El día. El viernes, 27 de abril, día de Nuestra Señora de Montserrat, será la semana décima del inicio de nuestra singladura el 17 de febrero con *El Juramento de la Santa Hermandad*. Era el fin de semana del carnaval y, por lo tanto, el más indicado para ir disfrazados de mosqueteros, MiLady.

conocerán antes que Vos, como os explicaré, Dios mediante, en el capítulo que aparecerá una semana antes del día de autos, el 20 de abril...

Era la semana décima de aquel viaje, pero hay más: Es la semana de Sant Jordi. La más bonita del año para quienes soñamos despiertos con letras y libros de caballerías. Será el postre de la semana de la rosa y el libro, y un tercer motivo buscado y éste estrictamente personal: Nuestra Señora de Montserrat es la patrona de Catalunya, y yo soy devoto